

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen i spørgsmål nr. 3643 og 3644.

Svar (13/5 04)

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Spørgsmål om udlændinges ret til ophold i Danmark henhører ikke under Undervisningsministeriets ressort, heller ikke hvis de pågældende er aktuelle eller tidligere studerende.

Jeg har derfor bedt integrationsministeren om et bidrag til besvarelse af spørgsmålet.

Ad spm. nr. S 2567

Fra ministeren for ligestilling er modtaget supplerende besvarelse af et af Kamal Qureshi stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2003-04, forhandlingerne side 7201, lød således:

Til ministeren for ligestilling (3/3 04) af:

Kamal Qureshi (SF):

»Vil ministeren uddybe de tal, der omtales i artiklen »Fædre nægtes ret til samvær« i Dagbladet Information den 1. marts om resultaterne fra en ny rapport fra Civilretsdirektoratet, og vurdere baggrunden for resultaterne?«

Supplerende svar (11/5 04)

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Jeg skal henlede opmærksomheden på, at hver minister er ansvarlig for ligestillingen indenfor eget forretningsområde. Jeg har indhentet nedenstående oplysninger fra Justitsministeriet, som jeg kan henholde mig til:

»Artiklen bygger efter Justitsministeriets opfattelse på en række punkter på en urigtig forståelse af Civilretsdirektoratets statistikrapport for 2003 (»Samvær, Høring af børn, Børnesagkyndig rådgivning og Konfliktmægling i 2003«).

Barnets bedste er det afgørende kriterium i samværssager, og samvær kan efter reglerne i lov om forældremyndighed og samvær afslås, hvis hensynet til barnet gør det påkrævet. Der

kan således kun meddeles afslag på samvær, hvis der foreligger oplysninger om barnets forhold, der med vægt taler imod samvær. Ved udøvelsen af dette skøn er myndighederne ikke berettiget til at tage selvstændigt hensyn til f.eks. bopælsforældrens interesse i, at der ikke er samvær. Bestemmelserne om samvær er endvidere kønsneutrale og sondrer alene mellem bopælsforældre og samværsforældre og ikke mellem barnets far og barnets mor.

Statistikrapporten sondrer ligeledes ikke mellem »fædre« eller »mødre«, men alene mellem samværsforældre og bopælsforældre. Det kan således ikke ud fra rapportens oplysninger udledes, om det er barnets far eller mor, der har henholdsvis forældremyndighed eller samværsret, sådan som det lægges til grund i artiklen.

Statistikrapporten om statsamternes samværsafgørelser i 2003 bygger på statistiske oplysninger om afgørelser om, hvorvidt der skulle være samvær eller ej. Det vil sige sager, hvor den ene forælder (samværsforælderen) søgte statsamtet om fastsættelse af samvær, og hvor den anden forælder (bopælsforælderen) udtalte sig imod samvær, samt sager hvor bopælsforælderen ansøgte om ophævelse eller suspension af et eksisterende samvær. Civilretsdirektoratets statistikrapport omhandler således kun en meget lille andel af det samlede antal samværssager, som statsamtene behandlede i undersøgelsesperioden.

Samlet set viser undersøgelsen, at 161 af de 263 undersøgte sager efter statsamternes sagsbehandling resulterede i, at der ikke var samvær, svarende til 61 pct. af de 263 sager. I de resterende 102 sager – svarende til 39 pct. af de 263 sager – blev resultatet af statsamternes sagsbehandling, at der (fortsat) skulle være samvær.

Barnets mening var den hyppigst angivne begrundelse (57 pct.) for statsamternes afgørelser om, at der ikke skulle være samvær. Herudover blev afgørelserne især begrundet i særlige forhold hos barnet eller samværsforælderen eller sagkyndige erklæringer/vurderinger.

Også i de sager, hvor der efter statsamternes afgørelser skulle være samvær, blev der i en del af tilfældene (ca. 22 pct.) henvist til barnets mening i begrundelsen for afgørelsen. Barnets mening blev således også tillagt betydning, når barnet ønskede samvær på trods af bopælsforældrens indstilling hertil. Den hyppigst anførte begrundelse (ca. 79 pct.) i disse sager var dog, at der ikke over for statsamtene var dokumenteret